

enige om at foreslå et lignende Lovforslag som dette ændret til midlertidig Bevillingslov. Det skete saaledes i en Betænkning, der blev afgivet den 21de Marts 1890; deri udtalte Flertallet blandt andet følgende, som jeg skal tillade mig at oplæse med den ærede Formands Tilladelse: „Ligesom Tinget altid har været villigt til, naar Finanslovens Vedtagelse er stødt paa Bankefælgeligheder, enten paa Grund af usorudsete Omstændigheder eller paa Grund af Uoverensstemmelse mellem de to Ting, da at medvirke til, at en midlertidig Bevillingslov kunde udkomme, saaledes vil det formentlig heller ikke nu være rigtigt at modsætte sig Forsøget paa atter at komme tilbage til lovlige Tilstande ved en saadan, da Regeringen har fremsat Forslag derom. Og selv om dette, navnlig paa Grund af den fremrykkede Tid ikke skulde kunne naas — eller dog først kan naas saafremt, at det ikke vil faa synderlig praktisk Betydning — saa maa man dog anse det for rigtigt, at Tinget gennem sin Afstemning konstaterer sin Opfattelse med Hensyn til Indholdet af det forelagte Forslag, og derigennem giver til Kende, under hvilke Betingelser det vil kunne medvirke til Genoprettelsen af ordnede Tilstande for Resten af Finansaaaret.“ Det forekommer mig at være en overordentlig klar Udtalelse, og den stemmer ganske med det Standpunkt, at man arbejder paa Finanslovsforslaget for det kommende Aar for om muligt at naa en ordinært vedtagen Finanslov. Naar man gør det, er det mig ufatteligt, at man kan være saa ængstelig for at arbejde paa at faa en lovlig vedtagen midlertidig Bevillingslov for den tilbagestaaende Del af indeværende Finansaar.

Formanden (Høgsbro): Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Lauridsen) har Ordet for en kort Bemærkning.

Lauridsen: Jeg skal gøre en ganske kort Bemærkning til det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (M. S. Larsen). Det ærede Medlem maa kunne erindre, at denne Sag ikke nogen Sinde har foreligget til Behandling her i Tinget, efter at et Udvalg har gjort Indstilling derom, og jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem vil kunne erindre, at jeg paa et tidligere Tidspunkt andet Steds har fremhævet det overordentlig betænkkelige ved at ændre det Lovforslag, Regeringen kalder den provisoriske Lov. Det gaar jo ikke an under de Omstændigheder, vi have her, at sammenstille et Forslag, som hele Regeringen, Landstinget, og den ene

Side af Tinget her betragter som en virkelig Lov, med et Lovforslag, om hvilket alle ere enige, at det kun er et Lovforslag. Det lader sig efter min Mening ikke gøre. Naar man skrider til at ændre den provisoriske Finanslov, saa vil Stillingen jo være den, at først har Folketinget forkastet en Lov — efter privat Initiativ — og denne Forkastelse er tilfidesat, der efter tager saa Folketinget fat paa at ændre noget, som Folketinget kalder et Lovforslag, men som Regeringen betragter som en Lov. Disse Ændringer maa, hvis de skulle tilfredsstille Tinget her, det vil sige, den Del af Tinget, som er Modstander af Provisorismen, være af saa væsentlig Art, at Lovforslagets Indhold helt ud forandres, men i det Øjeblik dette sker, og det bliver vedtaget ved 2den Behandling, har Folketinget gjort sin Opfattelse og Stilling meningsløs, hvis ikke egentlig Lovforslaget ansaas som bortfaldet, men jeg nærer ingen Tvivl om, at Regeringen ikke desto mindre vil opretholde Loven, uagtet den her i Tinget i sine væsentligste Punkter er forkastet, og hvad bliver saa Følgen deraf? Den bliver, at Folketinget staar med to Afstemninger i Stedet for en, og dernæst yderligere det, at Folketinget har vist sig magtesløst og gjort sin Stilling til den provisoriske Lovgivning fuldkommen uklar. Det mener jeg, man ikke skal indlade sig paa, ikke at tale om, at det rejser en Masse andre tvivlsomme Spørgsmaal, som jeg mener, at Folketinget gør ret i ikke at komme ind paa. Jeg har al Tid staaet paa det, og jeg vil sige, at jeg vilde ogsaa tidligere, hvis det var kommet til Forhandling her, have gjort disse Betragtninger gældende. Jeg mener — og det har jeg sagt før — at det udelukkende er et Betimelighedsspørgsmaal, naar man gaar med til at lægge Loven i Udvalg. Folketinget skal beholde den klare Stilling, som det hidtil har haft i Forhold til det private Initiativ. Ogsaa den mener jeg, man er kommen bort fra, og man vil forville hele Befolkningens Opfattelse af Spørgsmaalet. Derfor vilde jeg meget ønske, at selv om Finansprovisoriet gaar i Udvalg, det da ikke bliver ændret der, men bliver liggende der, og skulde det komme frem, vilde min Stilling være endnu stærkere imod at vedtage Ændringer til Loven og at vedtage et ændret Provisoriums Overgang til 3dje Behandling, end den nu er imod, at det sendes i Udvalg.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlems Bemærkning var noget længere, end en kort Bemærkning bør være. (Lauridsen: Om Forladelse!) — For en kort